

ஐந்தாம் பகுதி எழுப்பில் அதன் உண்மை முகத்தை இலகுவாக புரிந்து கொள்ள முடியாத, மிகவும் சிக்கலுமான ஒன்றாகவே உள்ளது. திரிந்து போன நிலையில், கற்பனையான போலியான பகட்டுத்தனத்தில் இது மிகக் கின்றது. பொதுவாக மனிதனின் உரிமை சார்ந்த ஒன்றாக புரிந்து கொள்வது நிகழ்கின்றது. ஆனால் அந்த உரிமை என்பது சிக்கலுமாகிவிடுகின்றது. ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையே சமீகத்துக்கு எதிரானதும், தனிமனிதனின் குறுகிய நலன்களுக்கு உட்பட்டதே.

ஒரு சமீக அமைப்பில் ஜனநாயகம் உயிர் வாழ வேண்டுமென்றால், அங்கு ஜனநாயகம் மறுக்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும். இந்த முரண் நிலையின்றி ஜனநாயகம் உயிர் வாழ முடியாது. அதாவது இதில் ஏதோ ஒன்றின்றி ஒன்று இருக்க முடியாது. இதுவே சமீகத்துக்கு எதிரானதாகவும், தனிமனிதனுக்கு சார்பானதாகவும் மாறிவிடுகின்றது. அதாவது அனைவருக்கும் ஜனநாயகம் இருந்தால், ஜனநாயகம் என்ற கோரிக்கையும் இருக்காது. இது இயல்பில் இன்றைய ஜனநாயக பாராளுமன்றங்களாகக் கட்ட இல்லாததாகிவிடும். இது ஒரு விசித்திரமான, ஆனால் நிர்வாணமான உண்மை. இன்றைய ஜனநாயக பாராளுமன்றங்கள் இருக்கும் வரையில், ஜனநாயகம் மறுப்பும் இருந்து கொண்டே இருக்கும். ஜனநாயகத்தின் முரணற்ற உள்ளடக்கம் இதுதான். இன்றைய சமீக அமைப்பு நீபிக்வும் வரையில், ஜனநாயகத்தை மறுப்பவன் இருக்க வேண்டும். அதேபோல ஜனநாயகத்தை கோருபவன் இருக்க வேண்டும். இன்று உலகெங்கும் அனைத்து மனிதர்களுக்கும் ஜனநாயகம் வழங்கிய சமீக அமைப்பு எதுவுமே கிடையாது. ஜனநாயகத்தை இழந்தவனும், அதை மறுப்பவனாகக் கொண்டதுமான ஜனநாயக உலகம் தான், இந்த சமீக அமைப்புகள். இந்த நாடாளுமன்றங்கள் அனைத்தும் இதை பாதுகாப்பதில் தான் உயிர் வாழ்கின்றது.

இதுவே மிகவும் உன்னதமான சமீக அமைப்பாக, ஜனநாயகமாக காட்டப்பட்டுப் போற்றப்படுகின்றது. ஆனால் மக்களுக்கு எதிரான மிகவும் மோசமான ஒரு அமைப்பாக, அதன் உள்ளடக்கத்திலேயே அது உள்ளது. அதாவது மறுக்கப்படுகின்ற ஒரு அமைப்பாகத் தான், ஜனநாயகம் உள்ளது. ஜனநாயகம் என்ற அடிப்படையிலும் சரி, சமீகத்தில் உள்ள எந்தக் கிறும் சரி, மறுப்பதும் அதை கோருவதையும் அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு அமைப்பையே உயர்வானதாக காட்டுகின்றனர். இதற்கு பெயர் ஜனநாயகம். இதை நிலைநாட்டும் உரிமையைத் தான் சூதந்திரம் என்கின்றனர்.

இந்த ஜனநாயகம் என்பது தீர்மானமெடுக்கும் மக்களின் அதிகாரத்தையே மறுதலிக்கின்றது. மாறாக மக்கள் வாக்கு போடுவதையே ஜனநாயகமாக காட்டப்படுகின்றது. இதையே மக்களின் சொந்த தீர்வாக காட்டப்படுகின்றது. ஆனால் இந்த தீர்வு எப்படியானதாக இருந்த போதும், மக்கள் தாம் விரும்பும் ஒரு அமைப்பை

இந்த ஜனநாயகம் வழங்குவதில்லை. மாறாக அவர்களை அடக்கியாளும் ஒன்றையே ஜனநாயகம் வழங்குகின்றது. இங்கு மக்கள் வாக்களிப்பது என்பது கட்ட ஒரு சடங்காக, அதன் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாத ஒன்றாக மாறிவிடுகின்றது. வாக்கு போட்ட தரேவதை ரூபிபிப் பற முடியாத ஒன்றாகிவிடுகின்றது. தரேவதே அர்த்தமற்ற ஒன்றாகிறது. இது சொந்த அபிமதைத்தனத்தையே அபிப்ப்டயாக கொண்டதாக மாறிவிடுகின்றது.

இந்த ஜனநாயகம் பெரும்பான்மை மக்களின் அரசியல் பொருளாதார விருப்பங்களை மறுதலிக்கின்றது. தரேவது செய்யப்படும் இந்த அமைப்பு மஃலமே இது நிகழ்கின்றது. தரேவது செய்யப்படும் உறுப்பு, ஏற்கனவயுள்ள ஆளும் அதிகார வர்க்கத்துடன் இணங்கி செயற்படும் ஒரு உறுப்பு மட்டும் தான். தரேவது செய்யப்படும் எந்த உறுப்பினரும் நாட்டை ஆளுகின்ற அதிகார வர்க்கத்தையே மீறி, சூயாதீனமாக செயல்பட முடியாது. மாறாக இருக்கின்ற சட்டதிட்டங்களாகும், அதனேரேம் அதிகார வர்க்கத்தின் ஒரு உறுப்பாக அதற்குள் தான் சூயமாக செயல்படமுடியும். மக்களின் தரேவது என்பது போலியானது. மக்கள் தங்களதைத் தாங்கள் ஆள்வதற்கு தரேந்தடுக்கின்றனர் என்பது சபக்கமமான ஒரு ஏமாற்று மோசடியாகும்.

உதாரணமாக வாக்குபோட்டு தரேவது செய்யப்படும் எந்த உறுப்பினரும் சூரண்டல் கட்டமைப்பை இல்லாதாக முடியாது. சூரண்டல் அமைப்பை மாற்றுவதை விடவோம், முதலாளிகளுக்கு எதிராக தொழிலாளிக் கு சார்பாக சட்டங்களை கொண்டுவர முடியாது. இங்கு பெரும்பான்மை மக்களின் விருப்பத்தை சட்டமாக முடியாது. இதனை ஜனநாயகம் அனுமதிக்காது. இந்த ஜனநாயக அமைப்பு சாதியை ஒழிக்க முடியாது. ஆணாதிக்கத்தை கட்ட ஒழிக்க முடியாது. நிறுவனியை ஒழிக்க முடியாது. இனப்பாகுபாட்டை ஒழிக்க முடியாது. இதற்குள் அங்குமிங்குமாக சீர்திருத்தம் செய்து செயல்படலாமே ஒழிய, அதனை ஒழிக்க முடியாது. இதனை ஜனநாயகம் அனுமதிக்காது. ஜனநாயகத்தின் இருப்பே இதன் மலே தான் உள்ளது.

இந்த ஜனநாயகத்தை மக்களிடமிருந்து பாதுகாக்கும் பொலிஸ் என்ற அடக்குமுறை இயந்திரம், பெரும்பான்மை மக்களின் விருப்பத்தை நிறைவு செய்வதில்லை. எந்த முதலாளிக் கு எதிராக, தொழிலாளிக் கு சார்பாக பொலிஸ் செயல்பட ஜனநாயகம் அனுமதியாது. இதுவே சமீபத்தில் அனதைத்துத் துறையிலும் காணப்படுகின்றது. ஜனநாயகம் என்பது ஒரு வர்க்கத்தின் சர்வாதிகார ஆட்சியாகும்.

ஆனால் மக்கள் எந்த ஒரு சக மனிதனையும் அடக்கியொட்குக்கி தான் வாழ விரும்புவதில்லை. தான் உழைத்து வாழவிரும்பும் சமுதாயத்தின், ஒரு உயிரியாகவே இருக்கின்றான், இருக்க விரும்புகின்றான். மற்றைய மனிதனை இழிவுபடுத்தி, அவனைத் தாழ்த்தி, இதன் மஃலம் அவனின் உழைப்பைப் பிடுங்கி தான் வாழவண்ணும் என்று மக்கள் விரும்புவதில்லை. ஆனால் இதுவே பொதுவான ஆதிக்கம் பெற்ற ஒரு சமீதாய நடமைமுறையாக உள்ளது. மக்களின் விருப்பங்களுக்கு அப்பால், இது ஆதிக்கம்

பெற்ற ஒன்றாகவே உள்ளது.

இந்த ஜனநாயகம் என்ற சமீக அமைப்பு, தனது இருப்பு சார்ந்து இதனை உருவாக்குகின்றது. ஜனநாயகம் என்பது சக மனிதனை ஒரு மனிதனாகக் கட்ட ஏற்றுக் கொள்வது கிடையாது. மாறாக தன்னையிட மற்றவனை அடக்கவே விரும்புகின்றது. மனிதனை அடக்கி அடிமைப்படுத்தி இழிவாட்கின்றது. ஏன் இப்பிச்செய்கின்றது. மற்றைய மனிதனைச் சார்ந்து, தான் வாழ்தல் இதன் மையமான அடிப்படையாகும். மற்றைய மனிதனை வாழ்வை பறித்து, அதில் தான் வாழ்தல் இதன் மையக் கருவாகும். இதற்கு பெயர் ஜனநாயகம். பறிக் கும் உரிமை தான் ஜனநாயகம். இதுவே மனித சூதந் திரமாகும். இதற்கு வளையில் வறூ விளக்கம் எதுவும் கிடையாது. இயற்கையில் மனிதனுக்கு இடையில் இல்லாத மூரண பாட்டை, செயற்கையில் பாதுகாக்க முற்படும் போது ஜனநாயகம் தோன்றுகின்றது. மனித மூரண பாட்டை உருவாக்கி அதை பாதுகாக்கும் அமைப்பு தான் ஜனநாயகம்.

கடந்த 100, 150 வருடங்களாகக் குமுன்னம், மனித அமைப்பில் மனிதர்களையே அடிமையாக வைத்திருந்தல் பொதுவாக சில ஜனநாயக நாடுகளின் சட்டங்களில் காணப்பட்டது. இதையே சமீக நாகரிகமாக அன்றைய மட்டே குமு ஜனநாயகவாதிகள் கருதினர். ஆனால் இன்று அதை அநாகரிகமாகவும், மனிதவிரோதமாக கருதும் நாம், எமது இன்றைய நிலையை அன்றைய வாழ்வுடன் ஒப்பிட்டு பார்ப்பதில்லை. ஆனால் இன்று எம்மைப் போல், அன்று அதை அவர்கள் இயல்பான ஒன்றாக கருதினர். அன்று அடிமைகளையாக்கவும் விற்கவும், குடும்பங்களையிழித்து சிதைத்து விலங்கிட்டு சந்தையில் நிறுத்தவும், பணிகளை புணரவும், ஏன் கொல்லவும் கட்ட உரிமையிருந்தது. இதனை அன்று சமீதாயத்தின் ஒழுக்கமாக சட்டம் அங்கீகரித்து இருந்தது. இதனை அனுபவித்தவர்கள் தான், அன்றைய நாகரிகத்தின் உன்னதமான ஜனநாயக மனிதர்களாக சமீதாயத்தின் முன் நிறுத்தப்பட்டனர். இன்று அவர்களின் வாரிசுகள் உலகை கொள்ளையிடுகின்றனர். அன்று இதனைக் கடவுளின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால், தமது சிறந்த பண்பின் பெயரால் நியாயப்படுத்தினர். இதனை பாதுகாப்பதும், அதை ஒட்டிய சட்டங்களும் அன்று ஜனநாயகமாக கருதப்பட்டது. இன்று இதனை சூதந் திரத்தின் பெயரால், ஜனநாயகத்தின் பெயரால் இதனைச் செய்கின்றனர்.

இன்று நாம் அன்றைய நிகழ்ச்சிகளை இழிவானதாக எமது பொதுப்படுத்தி மட்டத்தில் கருதிய போதும் கட்ட, நாம் இன்று உண்மையில் நவீன அடிமைகளாக இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் உள்ளோம். உண்மையில் எம்மையே நாம் புரிந்து கொள்ளவில்லை. கொஞ்சம் உள்ளே சென்றாலே நாற்றமெடுக்கின்றது. உலக அமைப்பு எப்படி உள்ளது. மலதனத்துக்கு அடிமையாக உள்ளது. இயந்திரத்தின் ஒரு உறுப்பாக மனிதன் மாற்றப்பட்டுவிட்டான். தனது உழைப்பை சந்தையில் விற்கக் கட்ட முடியாத புதிய நிலையை அடைகின்றான். இது நவீன அடிமைகளின் நிலை. ஒரு வட்டம்

கீ றப்பட்டுள்ளது, அதற்குள் நின்று உலகை பார்க்கவும், சிந்திக்கவும்
நிர்பந்திக்கப்படுகின்றது. இது ஒரு முகம் என்றால், முகத்தின் உள்ளே
கொத்தபிம்பங்கள், சாதிரி தியாக இழிவுபடுத்தி அடிமைப்படுத்தப்படும் தாழ்ந்த சாதிகள்,
இழிவாக கருதப்படும் கறுப்பின மக்கள், இன அடிமைத்தனங்கள், ஆணின் ஆதிக்கம்,
மனித உழைப்பைச் சுரண்டும் மஃலதனம் என மனித அடிமைத்தனம் பல வடிவில் பலவாக
காணப்படுகின்றது. இதையே எமது பொதுப்படுத்தி, ஜனநாயகமாக கருதுகின்றது.
ஆச்சரியம் தான், ஆனால் இதுவே உண்மை. நாம் இதையே ஜனநாயகம் என்கின்றோம்.
இதற்கே வாக் களிக்கின்றோம். இதற்கே ஜனநாயக கோசத்தை போடுகின்றோம். நாம்
மிகச் சிறந்த ஜனநாயக விரோதிகளாக, நாமாகவே எம்மை அறியாது இருக்கின்றோம். இதை
எதிர்த்துப் போராடாத ஒவ்வொருவரும் ஜனநாயக விரோதிதான்.

சற்று விரிவாக போனால், மற்றைய மனிதனின் உழைப்பைச் சுரண்டுவதை நாம் எப்படி
புரிந்து கொள்கின்றோம். ஒரு மனிதனின் உழைப்பைச் சுரண்டுவது எப்படி
ஜனநாயகமாக இருக்க முடியும்! சுரண்டுவது எப்படி சூதந்திர உரிமையாக இருக்க
முடியும்! இந்தக் கேள்விக்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் பதிலளித்தயோக வணேடியுள்ளது.
நாம் சுரண்ட முடியாத நிலையிலும் கூட, மற்றவன் சுரண்டப்படுவதை எப்படி நாம்
அங்கீகரிக்க முடியும். சரி நாம் அங்கீகரிக்கவில்லை என்று வடைப்போம், அந்தக்
கொடும்மைக்கு எதிராக நாம் போராடவில்லை என்றால், எப்படி நாம் ஜனநாயகத்தின்
பிரதிநிதிகளாக எம்மைச் சொல்லிக் கொள்ளமுடியும். முடியாது, உண்மையில் நாம்
ஜனநாயக விரோதியாக, ஜனநாயகத்தை சக மனிதனுக்கு மறுக்கும் ஜனநாயக வாதியாக
இருக்கின்றோம். இதுவே உண்மை. ஜனநாயகத்தை பாதுகாப்பவன் தான், ஜனநாயகத்தை
மறுப்பவனாகவும் உள்ளான். இதில் இருந்து வேறுபட்டு நாம் எதனைக் கோருகின்றோம்
என்றால், ஜனநாயகத்தை ஒழிப்பதைக் கோருகின்றோம். அனைவருக்கும் ஜனநாயகத்தை
உறுதி செய்வதன் மஃலம், அதை இல்லாதொழிக்கும் சமீக அமைப்பைக்
கோருகின்றோம்.

நான் ஒரு தனிமனிதன் என்ற வகையில், எனது உழைப்பை சுரண்டலுக்குள்ளாகக்
விட்டுவிடுகின்றேன் என்று எடுப்போம். இந்த இடத்தில் இதை நாம், ஜனநாயகமாக
அங்கீகரித்தால் இது எப்படி ஜனநாயகமாகும். அந்த ஜனநாயக விரோத செயலுக்கு
உடந்தையாளனாகிவிடுகின்றேன். இதை எதிர்த்து நிற்காத எவனும் ஜனநாயகவாதியல்ல.
ஜனநாயகம் என்பது மறுக்கப்படும் ஜனநாயக உரிமையைக் கோருவதன் மஃலம், அதை
இல்லாது ஒழித்தலாகும். அதைப் பாதுகாத்தல் அல்ல. அனைவருக்கும் ஜனநாயகம்
என்ற உரிமை பெறுவதன் மஃலம், அதை இல்லாது ஒழித்தலாகும். சக மனிதன் மீ தான்
சமீக ஒடும் குமுறையை இல்லாது ஒழித்தலாகும். இதை நோக்கிய போராட்டம் தான்,
ஜனநாயகப் போராட்டமாகும்.

இதை மறுத்து, குறித்த காலத்துக்கு காலம் வாக் குப் போடுவதையே ஜனநாயகம்

என்கின்றனர். மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதையும், சுரண்டும் உரிமையை ஜனநாயகம் என்கின்றனர். அதேபோல் அறிஜீ விகள் கருத்து எழுத்து பச்சு சுதந்திரத்தையே ஜனநாயகம் என்கின்றனர். இது ஜனநாயகம் என்றால், பரந்துபட்ட மக்களுக்கு இந்த ஜனநாயகத்தால் என்னதான் கிடக்கின்றது.

இந்த ஜனநாயகத்தால் மக்களின் வறுமையை ஒழிக்க முடிகின்றதா? மனித சமீகம் வாழ்வதற்கு தேவையான சமீக அடிப்படைகளை இது பார்த்திச் செய்கின்றதா. எனின் இல்லலை. இந்த ஜனநாயகம் மக்களுக்கு உதவவில்லை. மக்களை அடிமைப்படுத்தி இதனை இல்லாதாக்கின்றது என்பதே உண்மை. மனித தேவையை இது பார்த்திச் செய்யவில்லை என்றால், இந்த ஜனநாயகம் யாருக்கானது? இந்தக் களே விதெளிவாகவே அதற்கு பதிலளிக்கின்றது. பணம் உள்ளவன்க்கே இந்த ஜனநாயகம். பணம் உள்ளவன் பட்டினியுடன் வாழ்வண்பிய அவசியமில்லை. நோய்க்கு மருந்தின்று மரணிக்க வண்பியதில்லை. வாழ் வீ பின்னி வீ தியில் படுத்துறங்குவதில்லை. எது அவனுக்குத் தேவையோ, அதை இந்த உலகில் இருந்து அவன் பெறுகின்றான். அவனின் வாழ்க்கையைப் பாதுகாப்பது தான், இந்த ஜனநாயகம். மிக விசித்திரமான எதார்த்தமான உண்மை இது.

இதற்கு வெளியில் ஜனநாயகத்துக்கென்று வறே உண்மைகள் எதுவும் கிடையாது. பணமுள்ளவனின் வாழ்க்கையைத்தான், இந்த ஜனநாயகம் பாதுகாக்கின்றது. அவனின் சொந்தத் தரே வு தான் இந்த ஜனநாயகம். எப்படி சாதி பார்ப்பானின் தரேவோ, அப்படித் தான் இந்த ஜனநாயகம். இது எதை எமக்கு தெளிவுபடுத்துகின்றது. பணமுள்ளவன் எப்படி இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் வாழ்கின்றான் என்பதைத் தான். பணம் உள்ளவன் அதை எப்படி ஜனநாயக அமைப்பில் பெறுகின்றான் என்பதைத் தான்.

இந்த ஜனநாயக சமீக அமைப்பில் மக்கள் நாள் பாராவும், ஏன் வாழ்க்கை பாராவும் உழைக்கின்றனர். ஆனால் அவர்களிடம் பணம் இருப்பதில்லை. ஏன்? இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் வாழ்வழியற்றுப் போகின்றனரே ஏன்? ஆனால் சிலர் மட்டும் இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் வாழ்கின்றனர் என்றால் எப்படி? இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் வாழமுடியாதவர்கள், எப்படி ஜனநாயகத்தைத் தமது தரே வு என்று சொல்லமுடியும்! இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் வாழமுடியாதவர்களுக்கும், இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் வாழ்பவர்களுக்கு இடையில் என்ன வறேபாடும்? எந்த நெருக்கடியுமின்றி வாழ்பவர்களுக்கு, வாழ்வதற்கான பணம் எப்படி அவர்களுக்கு மட்டும் கிடக்கின்றது. வாழ்க்கை பாராவும் உழைப்பவன் வாழமுடியாத வகையில் பணத்தினைப் பெறுமுடிவதில்லையே ஏன்?. பணம் மரத்தில் காய்ப்பதில்லை. மனித உழைப்பில் தான் காய்க்கின்றது. ஆனால் உழைப்பவன் அதைப் பெறுமுடிவதில்லையே. ஏன்?

மனித உழைப்பு பணத்தை உருவாக்குகின்றது என்பது உண்மையாக இருப்பதால் தான், உழைப்பவன் அதைக் கொண்டு வாழமுடியாத நிலை உருவாக்குகின்றது. உழைப்பவன் தனது உழைப்புக்கு சொந்தக்காரனாக இருப்பதில்லை. இதனால் தான் அதை அவன் இழந்து விடுகின்றான். யாரிடம் இழக்கின்றான் என்றால் பணமுள்ளவனிடம். இதனால் பணமுள்ளவன் வாழ்கின்றான். இந்த இழப்பு எப்படி சாத்தியமாகின்றது என்பதே, அனாதை துக்குமான சமீக குமமாகவுள்ளது. மனித உழைப்பு சூரண டப்படுவதன் மூலம் தான், மற்றவனால் வாழமுடிகின்றது. உழைப்பவன் வாழமுடியாது போகின்றது. இதை பாதுகாக்கும் இந்த அமைப்புத்தான் ஜனநாயக அமைப்பாகவுள்ளது. இவர்கள் ஜனநாயகத்தின் காவலராக உள்ளனர். இந்த ஜனநாயகத்தின் தீ விர காவலர் யார் என்றால் பணமுள்ளவராக உள்ளனர். அவர்களே மூதலாளிகளாக, நிலப்பிரபுகளாக உள்ளனர்.

ஜனநாயகம் என்பது, மற்றவனின் உழைப்பை சூரண டுவதன் மூலம், தான் வாழ்வது தான். இதை மூலமற்றவைகளை வாக் களிக் கும் உரிமைப் பிரகடனங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. நீ உனது வாக் கும் மூலம், யார் உன்னை ஆள்வது என்பதைத் தெரிவு செய்யமுடியும் என்று கற்றுமனனகின்றனர். விரும்பின் நீ யும் ஆள முடியும் என்ற பிரமையையும் ஊட்டப்படுகின்றது. இது அதிஸ்ட லாபச் சீ ட்டுப் போல், கபடமும் சமீக ச்சியும் நிறைந்த அப்பட்டமான மனித உழைப்பைச் சூரண டும் அரசியல் சமீக தாட்டமாகும்.

உனது வாக் களிக் கும் உரிமை, தெரிவு செய்யும் உனது உரிமை, நீ யே ஆளமுடியும் என்ற உரிமை, இதுவே ஜனநாயகம் என்றால் இது எப்படி சக மனிதனை அடிமைப்படுத்துவதை அனுமதிக்கின்றது. சரி இந்த அடிமையைத் தனத்தையே இது எப்படி ஒழிக்கும்? சக மனிதனையே கவலைப்படுத்தும் சமூதாயத்தை, இது எப்படி மாற்றி அமைக்கும். மனிதர்களை சிறுமைப்படுத்தி கீழ்மைப்படுத்தும் சமீக மூரண பாடகளை, எப்படி இது இல்லாததாகும்? விடையென ஜனநாயகப் புதிர் தான் இது. ஜனநாயகத்தின் கடமை இதுவல்ல என்பதே, எதார்த்தம் கற்றுக்கின்ற ஒரு ஜடமான வாழ்வாக உள்ளது.

வாக் களிக் கும் உரிமை, தெரிவு செய்கின்ற உரிமை, நீ ஆளுகின்ற உரிமை எப்படி எதார்த்தத்தில் உள்ளது. இன்று உலகை ஆளுகின்ற எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, ஜனநாயக தலைவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எந்த சூதந் திரமான எழுத்து பச்சே சூ சூதந் திரமாக இருந்தாலும் சரி, இழிந்துபோன இந்த அமைப்பின் மனித துயரங்களையே தீர்ப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்த ஜனநாயகம் மனிதர்களுக்கு எந்தவிததிலும் பயன்படவில்லை என்பது உண்மையாகின்றது. அனாதை து ஜனநாயகவாதிகளும், மக்களின் பிரச்சினைக்கு தீர்வு தருவதாகத் தான் கற்றுக்கின்றனர். ஆனால் எதார்த்தத்தில் அதை மறுதலிப்பவராகவே உள்ளனர். வாக் கும் போட்டுத் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஆளும் கட்சிகள், அதன் உறுப்பினர்கள் எங்கயோவது மக்களுக்காக அவர்களின் வாழ்வு பிரச்சனைகளுக்காக உண்மையாக நேர்மையாக வாழ்கின்றார்கள்?

இன்று ஆளும் வர்க்கமாக உள்ள ஆட்சியாளர்கள், மக்களுக்கு தாம் என்ன தான் செய்ய போகின்றோம் என்று சொல்லுகின்றார்கள்? மக்களுக்கு எதிராக எதென்ன கொண்டு வரப் போகின்றோம் என்று சொல்லுகின்றார்கள்? இல்லை. வளரிப்படையாக மக்களுக்கு எதையும் சொல்வதில்லை. சர்க்குமமாக தமது திட்டங்களை, மக்கள் புரிந்து கொள்ளாத மொழிகளில் அரபுமொழி மூன்று வகைகின்றனர். அதையும் அவர்கள் கடைப்பிடிப்பது கிடையாது. மூன்று மக்களையும் பாதிக்கின்ற, சொல்லாத பல விடயங்களையே மூன்று மூன்றுக்கு சார்பாக அமலுக்கு கொண்டு வருகின்றனர். பொதுவாக பார்த்தால் மாற்றமுடியாத ஒரு அமைப்பின் விதிகளுக்கு, ஆளும் கட்சியும் எதிர்க்கட்சியும் கட்டுப்பாட்டு செயற்படுகின்றது.

மக்களுக்காக என்ன செய்யப் போகின்றோம் என எதுவும் சொல்வதில்லை. ஒப்பந்தங்கள் முதல் சட்டங்கள் வரை பல இரகசியமாகவே வகைப்பாடுகின்றனர். ஒரு மூன்றுமந்திரமே ஆட்சியின் இயல்பாகின்றது. இதற்குப் பெயர்தான் ஜனநாயகம். இவற்றை புரிந்துகொள்ள சில உதாரணங்களை எடுப்போம்.

1. உலகமயமாதல் என்ற உலக ஒழுங்கு இன்று உலகெங்கும் நடமாடும்நிலையில் உள்ளது. அது உலகில் உள்ள மக்களின் வாழ்வின் ஆதாரங்களில் இல்லாததாகக்கொண்டது. மக்களை வறும் மந்தைக் கட்டமாக, அடிமையாக மாற்றுகின்றது. நாடுகளையே இல்லாத ஒழிக்கின்றது. உலக நாடுகளையும் அதன் தலைவிதியையும் அழிக்கின்ற இந்த உலகமயமாதல் ஒப்பந்தங்கள் என்ன? யாருக்காவது தெரியுமா? உலகில் உள்ள மக்களுக்கு இது என்னவென தெரியாது. மக்களை விடவோம், தெரிவு செய்யப்பட்ட ஜனநாயக பிரதிநிதிகளுக்குத் தெரியுமா? தெரியாது. ஆனால் ஒவ்வொரு நாடும் இந்த தற்கால ஒப்பந்தத்தில் கையொழுத்திட்டன. இதில் கையொழுத்திட்ட நாடுகளின் பிரதிநிதிகளுக்கு கட்ட இந்த ஒப்பந்தம் என்னவெனத் தெரியாது. ஆனால் கையொழுத்திட்ட உள்ளனர். உலகின் சகல மனிதர்களின் வாழ்வும், இதற்குள் தான் இயக்கப்படுகின்றது. இந்த ஜனநாயக விரோத அநீதியை நியாயப்படுத்துவதே ஜனநாயகமாகிவிட்டது. இதென்ன கொண்டு வந்த விதமே ஜனநாயகவிரோதமானது. கையொழுத்திட்ட வடிவமே ஜனநாயக விரோதமானது. ஆனால் இதன் அமலுக்கு உரிமையை ஜனநாயகம் என்கின்றனர்.

கனாடாவிட இந்த ஒப்பந்தத்தை, வாக்குப்போட்டு தெரிவு செய்த பிரதிநிதிகள் யாரும் விவாதித்து அங்கீகரிக்கவில்லை. மக்களின் வாக்களிக்கும் உரிமையே இங்கு செல்லுபடியற்றது. தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இதனைக் கேள்வி கேட்க முடியாது. அந்த ஒப்பந்தச் சரத்துகள் என்ன என்பதை அறியும் உரிமையும் கட்ட அவர்களுக்கு கிடையாது. வாக்கு அளிக்கும் உரிமை, தரேவின் உரிமை, தரேந்தெடுத்த உறுப்பினரின் உரிமையென எதுவும் இந்த அமைப்பில் அர்த்தமற்ற ஒன்றாகவே உள்ளது. சரியான திமையினங்கள் கட்ட இதனைக் கேள்வி கேட்கவோ, தடை செய்யவோ முடியாது.

ஜனநாயகம் என்பது இங்கு போலியான வற்றுச் சொற்களாக இருப்பதையே எடுத்துக் காட்டாகின்றது. யார் இதனை உருவாக்கினார்கள்? மக்களுக்கு மலோக உள்ள அவர்கள் யார்? இதுவே இதைப் பற்றித் து கொள்வதே மிக முக்கியமான கேள்வியாக எம்முன் உள்ளது.

2. இது போன்று ஓய்வூதிய வயதெல்லையை (5 வருடமாக) அதிகரிப்பது தொடர்பான சட்ட மலங்கள் பல நாட்களில் வருகின்றன. இந்தச் சட்டம் பலம் பற்றி விவாதத்தை யார் தீர்மானிக்கின்றார்கள். தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்றால், அதன் பின்னால் முதலாளிகள் உள்ளனர். சரி இந்த தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், இந்த சட்டம் லத்தை கொண்டு வரப்போவதாக கூறி மக்களிடம் வாக்கு கேட்டார்கள் எனின் இல்லை. மக்களிடம் இப்படி கூறி வாக்கு கேட்பதில்லை. உண்மையில் மக்கள் தீர்மானிப்பதில்லை. தனது ஓய்வூதிய கால அளவை கட்டவாள்வதாக கூறி வாக்கு கேட்டு இருந்தால், மக்கள் அவர்களை நிராகரித்து இருப்பார்கள். மக்களை ஏமாற்றி வாக்கு பெற்ற பின்பு, அதை ஜனநாயகப்ர்வமான தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களின் ஜனநாயகத் தெரிவு என்பது மொத்த மக்களுக்கும் எதிரான மோசடியாகும். இப்படித்தான் பலவற்றை ஜனநாயக விரோத பாராளுமன்றங்கள் ஜனநாயகத்தின் பெயரில் செய்கின்றன. சில சட்டமலங்கள் பெரும்பான்மை மக்கள் எதிர்கின்ற நிலையிலும், வீதியில் இறங்கிப் போராட்கின்ற நிலையிலும் கூட, அதை மாற்ற முடியாது என்று மக்களுக்கு எதிராக கொக்கரிப்பதே ஜனநாயகமாக உள்ளது.

3. உலகில் உழைக்கும் மக்களுக்கு எதிரான சட்டங்களை எடுப்போம். வலையை நேர் அதிகரிப்பு, குற்றைக் கலிகள், வலையைவிட்டு நீக்கும் உரிமைகள் என்று அன்றாடம் பல சட்டங்கள் மக்களுக்கு எதிராக கொண்டுவரப்படுகின்றது. யார் அவர்களை தெரிவு செய்தனரோ, அவர்களுக்கு எதிராக அவர்களின் விரும்பங்கள்க்கு எதிராக சட்டங்களை கொண்டுவருகின்றனர். இந்த மக்கள் விரோத முதலாளி சார்புச் சட்டங்களை கொண்டுவரப்போவதாக மக்களுக்கு கூறி வாக்கு கேட்டனர் எனின் இல்லை? தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள் மக்களின் விரும்பு வற்றுப்புக்கு வலையில் கொண்டுவரும் சட்டங்கள், அந்த மக்களை உயிருடன் கொல்லுகின்றது. இதைத் தான் ஜனநாயகம் என்கின்றனர். இதையே மக்களின் தரேவின் உரிமை என்கின்றனர். இது அப்பட்டமான மோசடியாகும்.

4. உலகில் பொதுவாக போடப்படும் சட்டங்கள் இயற்கை மீதான மனித உரிமையையே இல்லாததாக்குகின்றது. கூடிக்கும் தண்ணீரையே ஜனநாயகம் காசாக்குகின்றது. உயிர் வாழ்வதற்குத் தேவையான மருத்துவத்தை மருத்து, உயிர் வாழும் உரிமையை ஜனநாயகம் காசாக்குகின்றது. வாழ்வதற்குத் தேவையான அடிப்படை கல்வியின் உரிமையை மருக்க்கும் ஜனநாயகம், அதையும் காசாக்குகின்றது. வாழ்வதற்கு இந்த ப+மியில் ஒரு துண்டு நிலத்தகைக் கூட பெற முடியாத மனித அவலம். இதைத் தான் ஜனநாயகம்

என்கின்றனர். உன்னிடம் பணம் இல்லாது என்றால் கூடுதலாக நேரம், நேரம் தீர்க்கும் மருந்தை, ஒரு நேர உணவை, வாழ்வதற்கான ஒரு இடத்தைக் கட்டி, இந்த பணியில் நீ பறையாய். இந்த உண்மையை பாதுகாப்பது தான் ஜனநாயகம்.

பணத்தை பெறும் உனது உழைப்பை நீ எவ்வளவுக்கு விற்பது என்பதை நீ தீர்மானிக்க முடியாது. இதைத் தான் பாராளுமன்ற ஜனநாயக சட்டங்கள் அன்றாடம் உனக்கு எதிராக உருவாக்குகின்றன. இதைத் தான் உனது உரிமை என்றும், உனது ஜனநாயகம் என்றும் உனக்கு புகட்டுகின்றனர். மக்கள் இந்த பணியில் வாழ்வழியற்ற நிலையை உறுதிசெய்யும் சட்டங்களையெய்துவதே ஜனநாயகத்தின் ஒரே கடமையாக உள்ளது. தெரிவு செய்யப்பட்ட எந்த உறுப்பினராவது அல்லது கட்சியாவது, இதைத் தமது கொள்கையாகக் கொண்டு வரக்கூடக் கேட்டார்கள்? எனின் இல்லை. மக்கள் அவர்களை இதற்காகவா தெரிவு செய்தார்கள் எனின் அதுவும் இல்லையே!

இப்படி பற்பல உதாரணங்களை நாம் காட்டமுடியும். மக்கள் முன், முன்கூட்டியே திணிக்கப்பட்ட ஒரு அமைப்பில் தெரிவு செய்யப்படுபவர்கள், தாங்கள் செய்யப் போவதைக் கூடச் சொன்னதில்லை. அதேபோல் சொன்னதைச் செய்வதில்லை. உழைக்கும் மக்களுக்கு எதிராக செயல்படும் ஒரு மக்கள் விரோத கும்பலாகத் தான் உருவாகுகின்றனர். இந்தக் கும்பலின் மக்கள் விரோதச் செயல்களைத் தான் ஜனநாயகம் என்கின்றனர்? மக்களின் ஜனநாயக உரிமை, தரேந்த உரிமை என அனைத்தும், மிக மோசமான வழியில் ஒரு பணக்கார கும்பலுக்கு சார்பாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மாறிமாறி ஆட்சிக்கு வரும் ஜனநாயகவாதிகள், மக்கள் விரோத சட்டங்களையே எப்பெறுவதில்லை. அது அடுத்த ஆட்சியிலும் தொடருகின்றது. எப்போதாவது மீ எப்பெறப்படுகின்றது எனின், மக்கள் வீதியில் இறங்கி இந்த ஜனநாயக ஆட்சிக்கு சவால் விடும் போது மட்டும் தான் நிகழ்கின்றது. மக்கள் இனியும் இந்த ஜனநாயகத்தை சகித்துக் கொண்டு வாழமுடியாத என்ற நிலையில், வீதியில் இறங்கி ஜனநாயகத்துக்கு சவால் விடுகின்றனர்.

மக்கள் வீதியில் இறங்கி புனிதமான ஜனநாயக அமைப்பையே தகர்த்துவிடும் அச்சுறுத்தலைவிடும் போது மட்டும் தான், மக்கள் விரோத ஜனநாயகச் சட்டங்கள் திரும்பப் பெறப்படுகின்றது. அதாவது மக்கள் விரோத ஜனநாயகத்தை பாதுகாக்கும் சட்டம் மீ எப்பெறப்படுகின்றது. உண்மையில் இந்த ஜனநாயக அமைப்பின் எதிர்மறையான அம்சமே இங்கும் செயலாற்றுகின்றது. மக்கள் இந்த ஜனநாயக அமைப்பை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. உலகில் அன்றாடம் நடக்கும் போராட்டங்கள் பெரும்பாலானவை, இந்த ஜனநாயக அமைப்பை எதிரான மக்கள் போராட்டம் தான். இந்த ஜனநாயகம் மக்களுக்கு எதிராக இருப்பதால் மக்கள் வீதியில் இறங்கி போராடுகின்றனர். இப்போராட்டத்தில் மக்கள் ஜனநாயகத்தை முன்னிறுத்தினாலும் கூட, இந்த ஜனநாயக அமைப்பை எதிரான போராட்டமாகவே அவையுள்ளது. இது

நிகழாத போது, மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையே கண்ணீர் ஆறாக, இந்த ஜனநாயகத்துக்கு எதிராக பெருக்கெடுக்கின்றது. இதுவும் அன்றாட மனித வாழ்க்கையில் நடந்தேறுகின்றது.

மக்களுக்கு எதிரான சட்டங்கள், ஒப்பந்தங்கள் ஏன், யாருக்காக உருவாக்கப்படுகின்றன? மூழு மக்கள் கட்டத்திற்கு எதிராக, ஏன் இந்த ஜனநாயகவாதிகள் இயங்குகின்றனர். மல்தனத்தின் நலன் என்பதே, இதன் மையமான அரசியல். ஜனநாயகம் என்பது மல்தனத்தை விரிவுபடுத்துவது தான். பணக்காரனை பணக்காரனாகக் கவது தான். ஏழையை மலேமும் ஏழையாகக் கவது தான். இதற்கு வளியில் ஜனநாயகத்துக்கு என்று வறே விளக்கம் கிடையாது. பரந்துபட்ட மக்களின் வாழ்வை அழித்து, மல்தனத்தை பெருக்கவது தான் ஜனநாயகம். இந்த உரிமையைத் தான் சூதந்திரம் என்கின்றனர். மல்தனம் வாழ்வணடும் என்றால், மக்கள் சூரணடப்பட்ட வணடும். இந்த மூரணநிலையான கற்று எதார்த்தத்தில் ஜனநாயகமாக உள்ளவரை, இந்த ஜனநாயக அமைப்பு ஒரு சார்பு நிலையை எடுத்ததேயாக வணடியுள்ளது. மனித உழைப்பை சூரணடுவது அல்லது சூரணடலை எதிர்ப்பது என்ற எதிர்நிலைப் போக்கு, தளிவாக துல்லியமாக இதிலொன்றை தெரிவு செய்கின்றது.

இந்த ஜனநாயகம் என்பது மல்தனத்தைப் பாதுகாக்கும் அமைப்பாகவே உள்ளது. இது தவிர்க்க முடியாது மல்தனத்தை பெருக்க, மக்களின் உழைப்பை அதிகளவில் சூரணடுவதை கோருகின்றது. மக்களிடம் உள்ளவற்றை புதுங்குவதை சட்டமாகக் கவது தான் ஜனநாயகமாகி விடுகின்றது. ஆளும் வர்க்கத்தின் மல்தனத்தை பெருக்கவும் பாதுகாக்கவும், மக்கள் விரோத சட்டங்களை இந்த ஜனநாயக அமைப்பு உருவாக்குகின்றது. ஜனநாயகத்தின் பெயரில் தரேவு செய்யும் உறுப்பு, அப்படித்தான் உள்ளது. இது தவிர்க்க முடியாது உழைக்கும் மக்களுக்கு எதிராகவே இருக்கின்றது. நிலவும் ஜனநாயகம் என்பது மக்களுக்கு அல்ல, மல்தனத்துக்குத் தான். மல்தனத்தின் வாழ்வை உட்பட்ட சட்டதிட்டங்களைத் தான், இந்த அமைப்பின் சமீக ஒழுக்கமாகக் குகின்றனர். இதற்கு வளியில் சூயாதீனமாக சூயடேசையான சட்டதிட்டங்கள் எதுவும் இருப்பதில்லை. ஜனநாயகத்தின் எல்லைப்பாடு, இதற்கு வளியில் எதுவும் கிடையாது.

இந்த ஜனநாயகத்தில் மக்களை மந்ததைத் தனத்தில் வைத்திருப்பதன் மலம் தான், தமது சொந்த இருப்பையே தக்கவகைக் குடிகின்றது. ஜனநாயகத்தின் உறுப்பாக காட்டப்படுகின்ற கருத்து தளங்கள் மிகப்பெரிய ஒரு மல்தன நிறுவனமாக மாறிவிட்டது. மக்களிடம் கருத்தை பெருமளவில் எடுத்துச் செல்லுகின்ற ஊடகவியலில், மக்கள் தமது கருத்தை விரும்பியவாறு சொல்லமுடியாது. ஏன் பெரும்பான்மை மக்கள் விரும்புகின்ற ஒரு கருத்தைக் குட பிரதிபலிக்க முடியாது. இதில் மல்தனத்தின் நலனுக்கு எதிராக கருத்துரைக்கவே முடியாது. ஊடகமே ஒரு மல்தனத்தின் மலே வீற்றிருக்கின்றது.

ஊடகமே ஒரு மஃலதனமாகிவிட்டதால், அதற்கு உட்பட்ட வகையில் செயலாற்றுவதையே அது அனுமதிக்கின்றது. இதற்குள் தான் மாறுபட்ட கருத்தை பிரதிபலிக்க முடியும்.

ஊடகத்துறை மக்களின் அன்றாட வாழ்வியல் பிரச்சனையைப் பற்றி பச்சுவதில்லை. மக்களுக்கு எதிரான சட்டதிட்டங்களையும், ஒப்பந்தங்களையும் பற்றி பச்சுவதில்லை. வாக்கு போட்டுத் தேர்ந்தெடுத்த உறுப்பினர்கள் எப்படி ஏன் மக்களுக்கு எதிராக செயல்படுகின்றனர் என்பதைப் பற்றியோ, அவர்களின் ஜனநாயக விரோத செயல்பாட்டைப் பற்றியோ பச்சுவதில்லை. ஜனநாயகத்தின் பெயரில் ஜனநாயக விரோதமாகவே செயல்படும் அமைப்பைப் பாதுகாப்பதில், மக்களுக்கு எதிராக செயல்படுவதை பாதுகாக்கின்ற வகையில் கருத்தை எடுத்துச் செல்லுகின்றன. மக்களுக்கு கருத்தை எடுத்துச் செல்லும் ஊடகங்கள் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுடையதாக அல்லது ஆளும் அதிகார வர்க்கத்தின் ஒரு உறுப்பாக உள்ளது. இது பரந்துபட்ட மக்களின் வாழ்வுக்கு எதிராக திட்டவாட்டமாக செயலாற்றுகின்றது.

இது இப்படி என்றால் ஆளும் கட்சிகளை எடுத்தால் அல்லது எதிர்க்கட்சியை எடுத்தால் இதே நிலைதான். கட்சிகளே பெரும்பண நிறுவனங்களாகவே மாறிவிட்டன. பண முதலாளிகளின் நிறுவனங்களாகவும், அதை பொறுக்கித் தின்னும் ஒரு அடியாள்படகைகளைக் கொண்ட ஒரு மக்கள் விரோத நிறுவனமாக கட்சிகள் மாறிவிட்டன. மக்களுக்கு முன்னால்தாம் ஆட்சிக்கு வந்தால் என்ன செய்வோம் என்று சொல்லி, நேர்மையாக வாக்கு கேட்பதில்லை. மாறாக எதையும் சொல்வதில்லை. எதையும் மக்களுக்கு தருவதாகக் கூறுவதில்லை. அப்பிக் கறினாலும் அதை மக்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. மக்களிடம் இருப்பதை புடங்கும் அரசியல் தான், கட்சிகளின் ஜனநாயகமாக உள்ளது. இது மக்களின் வாக்குத் தொடங்கி உழைப்புவரை விரிந்து அகன்று செல்லுகின்றது. உலகமெங்கும் வீதிதோறும் போராடும் மக்கள் இந்த உண்மையைத் தான், அன்றாடம் உலகக்கு புகட்டுகின்றனர்.

அமெரிக்கா முதல் இந்தியா வரையில் மிகப் பெரிய பணக்காரக் கட்சிகள் மட்டும் தான் ஆட்சிக்கு வரமுடியும். கட்சிகளே மிகப் பெரிய (பணம்) நிறுவனமாகிவிட்டது. அந்தளவுக்கு பணம் முதல் அடியாட்படகைகள் வரை கொண்ட ஒரு ஆளும் நிறுவனமாகிவிட்டது. மக்கள் வாக்களித்தாலும் சரி, வாக்களிக்கவிட்டாலும் சரி, ஆளும் நிறுவனங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தயோகின்றது. மக்களுக்கு எதிரான சட்டங்களையும், திட்டங்களையும் அன்றாடம் இயற்றுகின்றனர். இதில் இடது வலது வேறுபாடுகள் எதுவும் கிடையாது. ஜனநாயக அமைப்புகளுக்கு எதிராக மக்கள் வீதியில் இறங்கி களேவிக் குள்ளாகும் போது, அதை பாதுகாக்க சீர்திருத்தம் செய்கின்றனர். இதற்கு மலே இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் மாற்றம் எதையும், இந்த சமீக அமைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் எந்தக் கட்சியும் செய்வதில்லை.

வாக்குப் போட்டுத் தடுவது செய்யும் உறுப்பினர்கள், பெரும்பான்மை மக்களையே பிரதிநிதித்துவம் செய்வதில்லை. மாறாக சிறுபான்மை வாக்குகளைப் பெற்று ஆளும் வர்க்கமாக மாறி, பெரும்பான்மை மக்களுக்கு எதிராக செயல்படுகின்றனர். பொதுவாக இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் ஆளும் வர்க்கங்களாக உள்ளவர்கள், 20 சதவீதத்துக்கு உட்பட்ட மக்களின் வாக்கைப் பெற்றே பெரும்பான்மை மக்களின் பிரதிநிதிகளாக உள்ளனர். அவர்கள் தான் சட்டங்களை இயற்றுகின்றனர். உலகில் பொதுவாக 40 முதல் 50 சதவீதமான மக்கள், இந்த ஜனநாயக தரேதலில் நம்பிக்கை வைத்து வாக்களிப்பதில்லை. வாக்களிக்கும் 50 முதல் 60 சதவீதமான மக்கள் வாக்கில், ஆளும் வர்க்கம் 20 சதவீதமான வாக்குகளைப் கட்டி பொதுவாக பெரும்பான்மை நாட்களில் பெற முடிவதில்லை. இப்படி இந்த ஜனநாயகம் நிர்வாணமாகி, மக்களுக்கு எதிராகவே நிற்கின்றது.

இந்த ஜனநாயகம் இப்படித் தான் நிர்வாணமாகியுள்ளது. இந்த ஜனநாயகம் மனிதனின் வாழ்வைக் குழிப்படுத்தித் தான் உயிர்வாழ்கின்றது. இது இப்படி என்றால், கருத்து எழுத்து பச்சைச் சூதந் திரத்தையே ஜனநாயகமாகக் கொண்டாடும் சிலர் ஜனநாயகத்தை எப்படி விளக்கி வாழ முற்படுகின்றனர் என்பார்ப்போம்.

இவர்களுக்கு இந்த உலகம் எப்படி இருக்கின்றது என்பது பற்றி அக்கறையில்லை. தனக்கு எப்படி இந்த உலகம் இசைவானதாக இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றித் தான், அவனின் கவலை. தன்னையொத்த சகமனிதன் சிந்திக்கவே நேர்மின்றி, உழைத் தப்பி வாழ்கின்றானே என்ற கவலை இவர்களுக்கு கிடையாது. சகமனிதன் கருத்தைக் கட்ட சொல்ல முடியாத நிலையில், கல்வியறிவு இந்த ஜனநாயக அமைப்பால் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் பட்டினியுடன் வாழ்வதைப் பற்றி அவனுக்கு கவலையில்லை. சக மனிதனுக்கு அவை இல்லாது இருப்பது தான், தனது உரிமை என்கின்றான். இதனை அவன் நேரடியாக சொல்வதில்லை. அதை நாகரீகமாக வெளிப்படுத்துகின்றான். அந்த மக்களின் வாழ்வைப் பற்றியும், அதற்கான காரணமாக உள்ள இந்த ஜனநாயகத்தை, தனது ஜனநாயகத்தின் மூலம் களைவிக் குள்ளாக் குவதில்லை. இதையே அவன் ஜனநாயகம் என்கின்றான். இதன் மூலம் தன்னை சமீகத்தின் மேலே உயரத்தில் தக்கவைக்க முன்கொண்டான்.

முரணற்ற ஜனநாயகத்தை ஒரு ஜனநாயகவாதி கோருவானாகின், நிச்சயமாக இந்த ஜனநாயகத்தை நுகர முடியாத மனித வாழ்வையும் அந்த ஜனநாயக விரோத அமைப்பையும் எதிர்த்துப் போராட்வான். ஜனநாயகம் மறுக்கப்பட்டது அதை நுகர முடியாத உலகம் மிகப் பெரியது. ஜனநாயகம் சிலருக்கானதாக (பணம் உள்ளவனுக்காக) உள்ள போது, ஜனநாயகம்

என்னவென தெரியவே முடியாத நிலையில் கதோடானுகதோடி மக்களனை மந்தகைளாக வாழ்வைப்பதே இந்த ஜனநாயக அமைப்புத்தான். இதனை மட்டிமற்றைப்பதும், இதனை வேறொன்றாக காட்டுவதும் இந்த ஜனநாயகத்தின் கட்டுக்கட்ட சயெலாகின்றது. அதாவது மனிதனை மனிதன் அடிமையாகக் குகின்ற உழைப்புச் சூரண்தலை மட்டிமற்றைக்கின்ற வகையில், சமீகங்களையே சூரண்தும் வடிவங்களாக மாற்றிவிடுகின்றனர். இயற்கையில் உடல் மற்றும் கால விசும்பலுக்கும் உட்பட்ட சமீக வேறுபாடுகளையும், பண்பாட்டு வேறுபாடுகளையும் மதோதவிடுவது இதன் ஒரு அங்கமாகும். பண்ணை ஆணைவிட கீழ்நிலைக்கு இட்டுச் சனெறதால், ஆண் மலோண்தை பண்ணை இழிவாகக் குகின்றது. ஆணின் உழைப்பு சூரண்தப்படுவதை இது மட்டிமற்றைக்கின்றது. அதநேரேம் பண்ணை ஆண் சூரண்தவும் முடிகின்றது.

சாதியத்தின் பதிநிலைப்பட்ட சமீக அமைப்பில், உயர் சாதி தாழ்ந்த சாதியை இழிவுபடுத்துவதன் மட்டிமத் தாழ்ந்த சாதியை உயர்ந்த சாதி சூரண்துகின்றது. இங்கு சூரண்தல் என்பது பண்பாட்டுத் தளத்தில் தொடங்கி உழைப்பு வரனை விரிந்த ஒரு தளத்தில் காணப்படுகின்றது.

இதே போல் தான் நிற சூரண்தாடுகள். வளெள்ளையினத்தனை உயர்ந்த இனமாக காட்டுகின்றது. இது மற்றைய நிறங்களனை இழிவாக பார்ப்பதன் மட்டிமத், மற்றைய நிறங்கள் மீ தான் சூரண்தலை நடத்துகின்றது. இதுபோல் இனசூரண்தாடு ஒரு இனத்தனை மனேமனை இனமாக காட்டுவதன் மட்டிமத், மற்றைய இனம் சூரண்தப்படுகின்றது. இப்படி சமீக சூரண்தாடுகளனை முன்தள்ளி சூரண்துவதன் மட்டிமத், சூரண்தல் வடிவங்கள் இடம்மாறி சூரண்தப்படுபவர்களனை மதோதவிடுகின்றது. அதநேரேம் மனேலிலையில் உள்ளவன், சூரண்துவதன் மட்டிமத் அதிக லாபங்களனை அடைகின்றான். கீழ்நிலையில் உள்ளவன் நியாயமாக தனக்கு மலோன ஒடுக்குமுறையைக்கு எதிராக போராட, மனேலிலையில் உள்ளவன் அதனை பயன்படுத்துகி கொழுக்கின்றான். மட்டிமத் தனக்கு இசைவாகவே இதைப் பயன்படுத்துகின்றது. இப்படி எங்கும் எதிலும் மட்டிமத் தனத்தின் லாபங்களே குறிக் கோளாகிவிடுகின்றது.

இதன் மட்டிமத் சூரண்தல் அமைப்பு பாதுகாக்கப்படுகின்றது. இந்த ஜனநாயக அமைப்பு பாதுகாக்கப்படுகின்றது. சகமனிதனையும், சக சமீகங்களனை இழிவாடி கொள்ளையிடுவதற்கு இந்த ஜனநாயகம் உரிமையளிக்கின்றது. கிட்டலரும் கிட்ட ஜனநாயகத்தின் ஊடாகவே யிதனை இழிவுபடுத்தியே, ஆரிய மனேமனை பசேசி ஆட்சிக்கு வரமுடிந்தது. இன்று உலகனை ஆக்கிரமிக்கும் அமெரிக்கா ஆட்சி முதல், உலகனை அடக்கியாள்வதற்கு கிட்ட இந்த ஜனநாயகம் இடம்விட்டு கொடுக்கின்றது. மக்கள் விரதோத அனதைத்துச் சயெலையும், ஜனநாயகம் வழிகாட்டுகின்றது.

இந்த நிலையில் ஜனநாயகத்தை நாம் எதிர்நிலையில் பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளது. அதாவது ஜனநாயகத்தில் உள்ள முரணற்ற கருவிகளை பயன்படுத்தி, ஜனநாயக விரோதத்தை ஒழிப்பதன் மூலம் ஜனநாயகத்தை அர்த்தமற்றதாகக் கொண்டுவரும். அனாதை மக்களின் ஜனநாயகம், ஜனநாயகத்தை இல்லாதது ஒழித்துவிடுகின்றது என்ற உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாம் போராட வேண்டியுள்ளது. ஜனநாயகத்தின் பெயரில் சொல்லுகின்ற பொய்யையும் புரட்டையும், ஏன் அந்த வர்க்க சர்வாதிகாரத்தையும், அது உருவாக்கும் பாசிசத்தையும் அம்பலப்படுத்தி மக்கள் தங்கள் கையில் அதிகாரத்தைப் பெறுவதே ஜனநாயகமாகும். மற்றவனுக்கு ஜனநாயகத்தை மறுப்பதை ஜனநாயகம் என்று சொல்வதன் மூலம், மக்கள் தமது சர்வாதிகாரத்தை நிறுவவேண்டும். அதாவது பெண் என்றும், தாழ்ந்த இனமென்றும், தாழ்ந்த நிறம் என்றும், தாழ்ந்த சாதி என்றும் பச்சும் ஜனநாயக உரிமையீதும், சகமனிதனின் உழைப்பைச் சூரணமும் ஜனநாயக உரிமையீதும் மக்கள் சர்வாதிகாரத்தை நிறுவி அதை மறுக்க வேண்டும். இதுதான் உண்மையான ஜனநாயகம். மக்கள் சர்வாதிகாரம் தான், அனாவரூபமான ஜனநாயகத்தை வழங்கும். இது ஜனநாயகத்தின் பெயரில் உள்ள மனித இடவைவெளியை அகற்றி, அதை இல்லாததாகும்.

23.03.2006